

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการฝึกการแก้ปัญหาต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต
ของนักศึกษาพยาบาล

ชื่อผู้เขียน นางศรีสุดา แซ่ลิ่ม

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล วิวัฒน์คุณูปการ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดาราวรรณ ตีะปิ่นดา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เทียนสวัสดิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา ปริสัณญกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกการแก้ปัญหาต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สาม คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2538 เฉพาะเพศหญิง จำนวน 24 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มจากนักศึกษาที่สมัครเข้าร่วมการวิจัย และมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตระดับกลางและสูงกลุ่มตัวอย่าง เข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยโปรแกรมการฝึกการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของจินตนา ยูนิพันธ์ (2534ข) ให้นักศึกษากลุ่มทดลอง เข้าร่วมการฝึกการแก้ปัญหาตามโปรแกรมจำนวน 12 ครั้ง สำหรับนักศึกษากลุ่มควบคุมให้อยู่ในสภาพการเรียนการสอนตามปกติ ทำการเก็บข้อมูล 2

ระยะคือ ระยะก่อนการฝึกการแก้ปัญหาและระยะหลังการฝึกการแก้ปัญหา วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ก่อนและหลังการฝึกการแก้ปัญหา โดยใช้สถิติ t-test ทั้ง dependent t-test และ independent t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของนักศึกษากลุ่มทดลอง ในระยะหลังการฝึกการแก้ปัญหามากกว่าก่อนการฝึกการแก้ปัญหามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของนักศึกษากลุ่มควบคุม ระยะก่อนและหลังการฝึกการแก้ปัญหของนักศึกษากลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุมหลังการฝึกการแก้ปัญหของนักศึกษากลุ่มทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของนักศึกษากลุ่มทดลองมากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title Effect of Problem-Solving Training on Psychological
Self-Care Behaviors of Nursing Students

Author Mrs. Srisuda Sailim

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Examining Committee :

Assistant Professor Srinuan Vivatkumupakan Chairman

Assistant Professor Dr.Darawan Thapinta Member

Assistant Professor Dr.Sujitra Tiansawad Member

Associate Professor Dr.Sukanya Parisumyakul Member

Abstract

The purpose of this quasi-experimental research was to study the effect of problem-solving training on psychological self-care behaviors of nursing students. The sample consisted of 24 female third-year nursing students at the Faculty of Nursing, Prince of Songkla University in academic year 1995, and they were randomly selected from students who had psychological self-care behaviors scores at middle level and volunteered to participate in the study. Subjects were randomly assigned to either experimental or control group consisted of 12 nursing students.

The research instruments were the psychological self-care

program by the researcher, and the psychological self-care behaviors scale developed by Jintana Yunibhand (1991b). Subjects in the experimental group of students were assigned to train in the program for 12 sessions, whereas the control group students attended class as usual. Data were collected before the experiment and after the experiment and were analyzed by using dependent t-test and independent t-test.

The findings revealed that mean score of psychological self-care behaviors of the experimental group after the experiment were statistically, significantly higher than the score before the experiment ($p < .05$). Mean scores of psychological self-care behaviors of the control group before and after the experiment were not significantly difference ($p < .05$). When the mean score of the experimental group were compared with the control group, the findings revealed that after the experiment, mean score of the experimental group were statistically, significantly higher than the mean score of the control group ($p < .05$).